Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

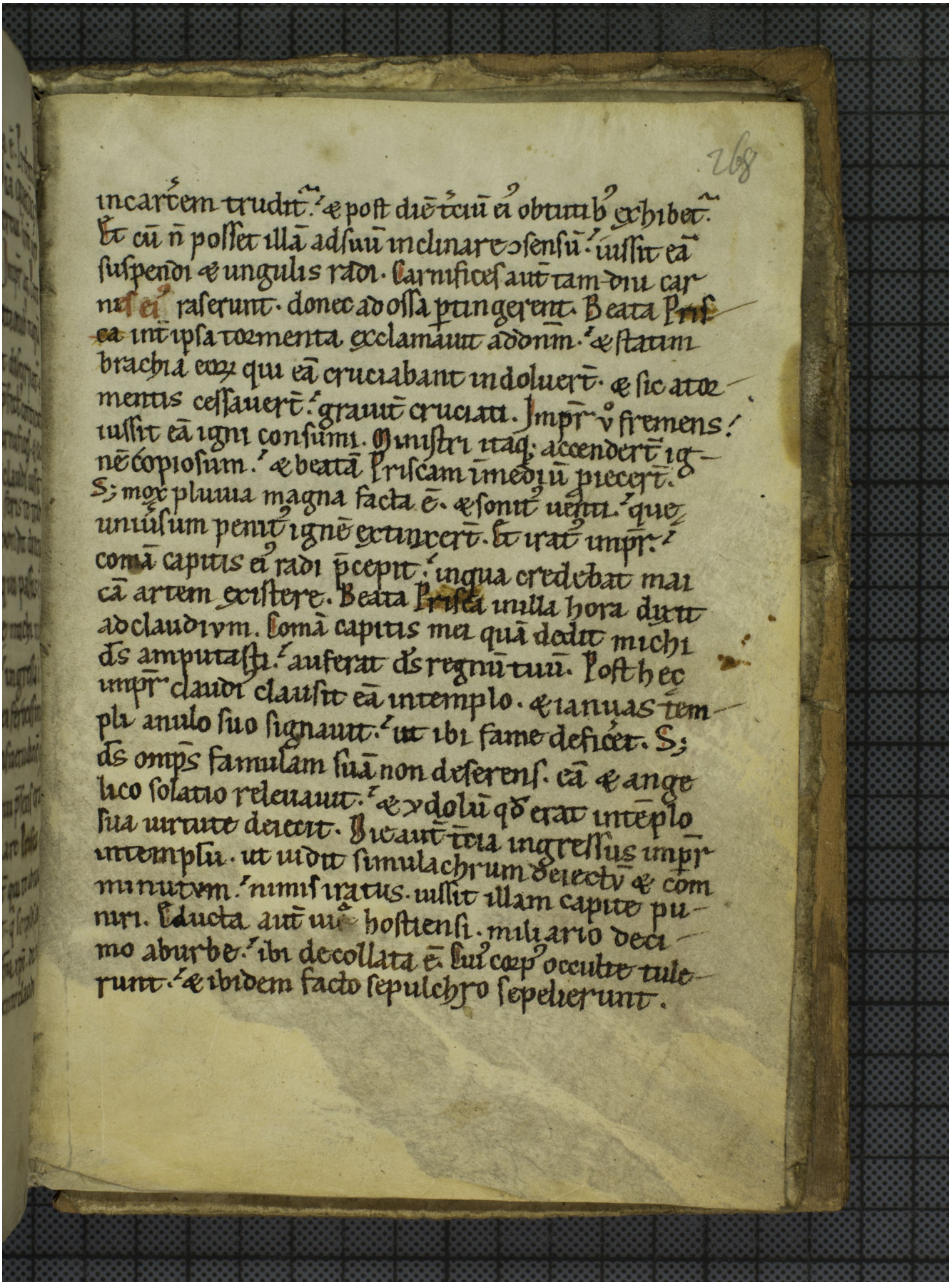

268

incarcerem trudit. et post dies tres ei obtrib exhibet.
Et cum non posset illa ad suum inclinare sensum. iussit eam
suspendi et unguis radi. Carnifices autem tam diu car
nes ei raserunt. donec ad ossa pungerent. Beata Prisca
inter ipsa tormenta exclamauit ad dnm. et statim
brachia eorum qui eam cruciabant indoluerunt. et sic atro
mentis cessauerunt. graui cruciati. Impr̃ furens
iussit eam igni consumi. Ministri itaq; accenderunt ig
nem copiosum. et beatam Priscam in medio ipsum pieceqt.
Sed mox pluuia magna facta est. et sonitus uentorum. que
uniuersum penitus ignem extinxerunt. Et iratus impr̃.
comam capitis ei radi precepit. ingua credebat mai
cam artem existere. Beata Prisca uno illa hora duxit
ad claudium. Coma capitis mea quam dedit michi
ds amputasti. auferat ds regnum tuum. Post hec
impr̃ claudi clausit eam in templo. et ianuas tem
pli anulo suo signauit. ut ibi fame deficeret. Sed
ds omnipotens famulam suam non deserens. eam et angelico
solatio releuauit. et ydolum qd erat in templo
sua uirtute deiecit. Cum autem tertia ingressus impr̃
in templum. ut uidit simulachrum deiectum et com
minutum. nimis iratus. iussit illam capite pu
niri. Educta autem uno hostiensi. miliario deci
mo a urbe. ibi decollata est. sui cop occulte tule
runt. et ibidem facto sepulchro sepelierunt.